

[Peter Larsen.]

behandlingen af ministerens lovforslag har vist sig, at der er behov for en række nydannelser både med hensyn til ydelser og med hensyn til administrative forenklinger. Men det er nu fastslået, at der skal arbejdes videre i udvalget, og vi håber, at dette må ske meget snart.

Jeg vil gerne i denne forbindelse appellere til socialministeren, som i udvalget har udtalt sig ret positivt over for visse dele af venstres forslag, om ministeren vil bevare den positive indstilling og bidrage til, at vi kan få gang i arbejdet igen på en sådan måde, at de spørgsmål bliver løst, der kan løses uden henvisning til socialreformkommissionen. Jeg tror, der er mange ting, som det kan være nyttigt at få drøftet og ført videre og gjort færdig, netop fordi arbejdet med dette lovforslag har vist, at der stadig er problemer, der trænger sig på, problemer, som det vil være forkert at afvente en mere langvarig kommissionsbehandling af.

Vi håber som nævnt, at man vil være positiv og stadig medarbejde på de tanker, der er nedfældet i vort forslag. Vi gennemfører nu ministerens forslag i enighed; der er meget store fremskridt i det, det påskønner vi, fremskridt, som kan få overordentlig stor betydning, men der er andre områder, der er vigtigere, og som efter vor opfattelse ret hurtigt bør følge efter.

Clara Munck: Allerede ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for, at den konservative folketingsgruppe meget gerne så lovforslaget gennemført og gennemført hurtigt. Vi mente dengang og mener fortsat, at socialministeren inden for en rimelig beløbsramme har fremsat forslag om virkelige effektive forbedringer af den offentlige sygeforsikring.

Vi har, som det fremgår af betænkningen, drøftet en lang række spørgsmål. Betænkningen er udtryk for, at ministeren står ved de oplysninger og bemærkninger, han fremkom med både ved lovforslagets fremsættelse og ved førstebehandlingen.

Ud over bemærkningerne i betænkningen, som vi altså er enig i, er der to ændringsforslag, som jeg anbefaler, at man stemmer for; det vil vi gøre i min gruppe. De to ændringsforslag har det gode ved sig, at ministeren også her har fastholdt, at han ikke

kom med forslag, der forøgede de offentlige udgifter, men har været forstående overfor, at der i den udstrækning, det er muligt, skal ydes bedre service og ikke mindst bedre behandling gennem sygekasserne; det skal være muligt for sygekasserne at tage behandlingsformer og serviceydelser op.

Det kan måske undre lidt, at jeg også anbefaler ændringsforslag nr. 2, der vedrører en ny form for sygeforsikring, men der vil jeg da gerne sige, at netop den formulering, ændringsforslaget har fået, og bemærkningerne dertil gør, at den konservative folketingsgruppe kan gå ind for denne service. Det, der siges i ændringsforslaget, er jo, at kassen i det omfang, medlemmet ikke er sikret gennem overenskomst med en fremmed stat, yder dækning for udgifter i forbindelse med sygdomstilfælde eller dødsfald, og i bemærkningerne står der udtrykkelig, at den praktiske udformning er overladt til sygekasserne, idet det dog fastslås, at ydelsen er subsidiær i forhold til ydelserne efter lovens § 41, nemlig ydelser i medfør af overenskomster. Herved er vi altså nået til, at sygekasserne selv må afgøre med deres medlemmer, om man har råd til at yde en yderligere service eller sikkerhed for den enkelte. Hvor man ikke på anden vis er dækket, kan man med rette gå til sin sygekasse og drøfte spørgsmålet om økonomisk sikring også i tilfælde af sygdom og død.

Vi kan altså stemme for ændringsforslagene i denne formulering, ligesom vi vil stemme for hele lovforslaget således ændret ved tredje behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Det er en omfattende betænkning, som et enigt udvalg har afgivet vedrørende det foreliggende lovforslag om ændringer af den offentlige sygeforsikring. Da de foregående ordførere allerede har nævnt betydningen af de ændringer, som man i udvalget er enedes om i samråd med socialministeren, skal jeg her kun sige, at også vi stort set er tilfredse, fordi de fleste af de ændringer, der nu lovfæstes, på afgørende områder helt klart peger fremad.

Alligevel et hjertesuk. Det lykkedes ej heller denne gang at få karensdagene ved udbetaling af lønmodtagerdagpenge helt afskaffet på linje med de i arbejdsløshedslovgivningen nu gennemførte ændringer. Jeg